

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

SÄVEÅN VID PARTILLE. — FOTO N. R. ALLARD. GÖTEBORG.

22:DRÅ ÅRG.

DEN 13 MARS 1921

N:o 24

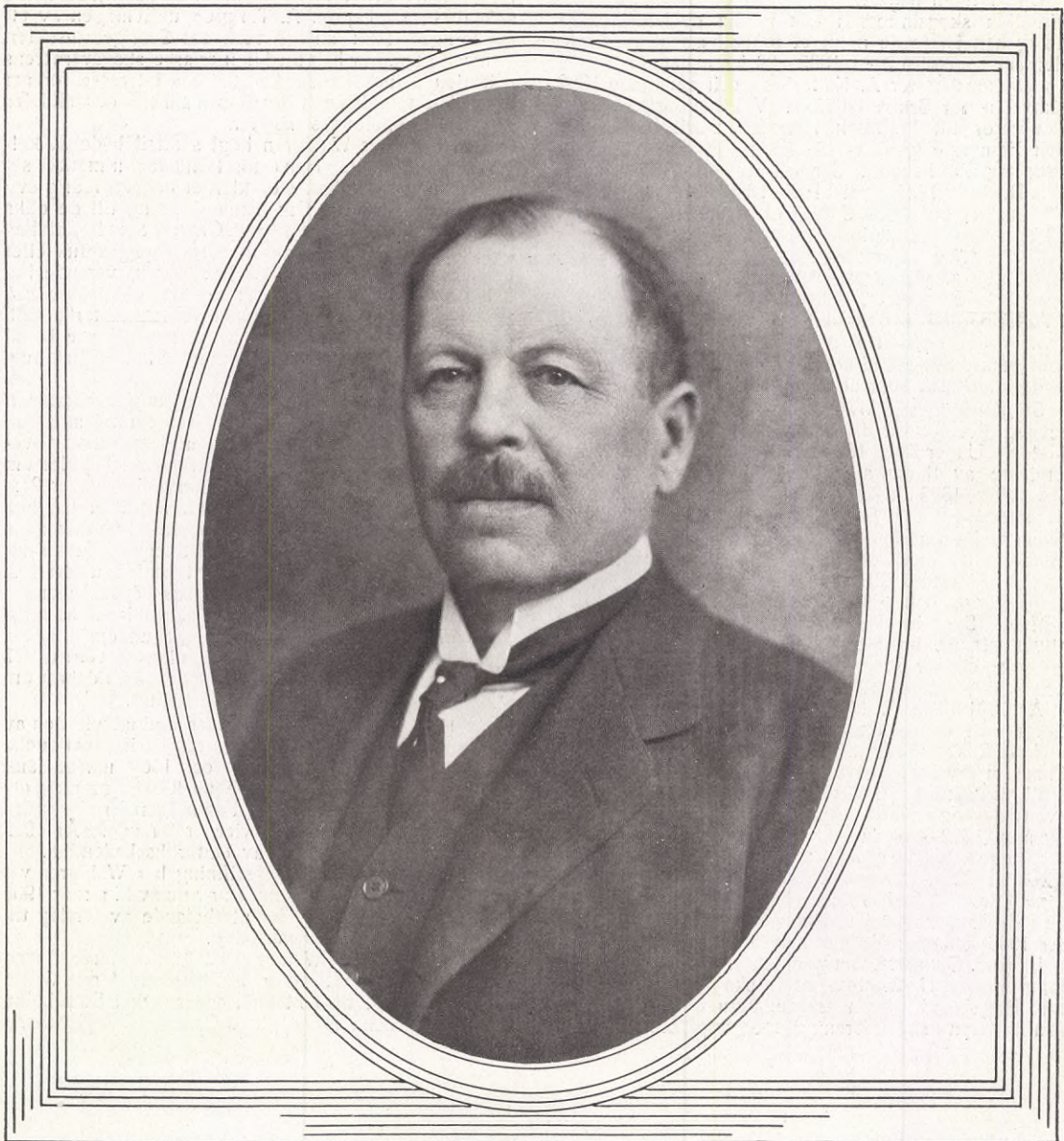

Foto. L. Larsson, Stockholm

Kliché: Gøes Ritbyrå & Klichéanstalt, Gt.

A. Wahlgren

Den inom vårt lands skogs- och jagtvård sedan lång tid framgångsrikare än de flesta verksamme prof. Anders Wahlgren, Skogshögskolans skicklige och värderade rektor, fyllde den 15 sistlidne febr. sitt sextonde år.

Anders Nils Henrik Wahlgren är född i Lund den 15 februari 1861. Både på fäderne och moderne hade han naturvetenskapligt påbrå: fadern var den främsta anatomen och zoologen prof. Fredric August Wahlgren och modern, Clara Magdalena Lovén, var dotter till den uppburne läkaren, prof. Nils Henric Lovén. Efter att år 1878 ha avlagt mogenhetsexamen vid Lunds katedralskola fortsatte han till en början sina studier vid universitetet därstädes och avlade filosofie kandidatexamen 1882, men beslöt därefter övergå till jägeristaten, genomgick Danielslunds (Kolleberga) skogsskola och blev elev vid Skogsinstitutet, varifrån han utexaminerades 1883. Följande år blev han extra jägmästare i Kalmar revir, men ägnade sig redan nu åt skogsundervisningen, var vikarierande lektor i naturvetenskap vid skogsinstitutet 1885—89 samt blev år 1894 föreståndare för Kolleberga skogsskola i Skåne samt extra jägmästare i södra distriktet.

Under tiden hade Wahlgren icke underlåtit att bredvid sina skogsintressen också odla de konstnärliga anlag han jämte de naturvetenskapliga mottagit i mödernevar. Redan åren 1885—88 hade han varit elev i målarkonsten för A. Kallenberg och studerade 1892 jämväl under Bruno Liljefors. Vid sina talrika utländska resor till Danmark, Preussen, Sachsen, Böhmen och Frankrike lyckades det honom att finna tid över även för konststudier. Särskilt var detta fallet i Berlin och Dresden 1885 samt i Paris 1890—91. Som konstnär anslöt han sig till Svenska konstnärernas förening. Bland hans produktion märkas tavlorna: "Afton och vinter", "När dimmorna stiga" och "När änderna sträcka", "Flyttfåglar", "Åfontöcken", "Rimfrost", "Soldis över havet", "Fågelhund", "Åftonstämning", "Vintermorgon i ångsmarken" m. fl. Slutligen må erinras om den utsökta samling tavlor med motiv från gamla Skogsinstitutet han överlämnat till den nya Skogshögskolan som ett oskattbart minne.

Slutligen ägnade Wahlgren under det skede av sin levnad det här år fråga om, synnerligt intresse åt jakten. Under åren 1894—1907 var han redaktör och utgivare av Svenska jägareförbundets nya tidskrift och blev 1895 ledamot av styrelsen för Zoologiska Jägarsällskapet i Lund. År 1902 blev han en av Svenska jägareförbundets kommitterade för åvägabringande av en fackskola för jägare och jaktvårdare och utsågs sedermera till ledamot av styrelsen för Claestorps jägare- och jaktvårdarskola. År 1908 fick han mottaga Svenska Jägareförbundets belöningsmedalj i silver att på bröstet bäras. Ävenledes har han intresserat sig för Svenska Kennelklubbens verksamhet och tillhöt sedan 1905 H. M. Konungens jaktklubb.

År 1901 hade Wahlgren emellertid lämnat Kolleberga och övergått till revirskötsel som jägmästare i Norra Roslags revir. Samtidigt skötte han som extra lärare undervisningen i skogshushållning vid Ultuna lantbruksinstitut. Under den brytningstid inom den svenska skogshushållningens historia, som betecknas av åren 1902—05, då slag i slag Svenska skogsvårdsföreningen bildades och Statens skogsförsöksanstalt tillkom 1902 och den nya skogslagstiftningen 1903 antogs för att träda i kraft 1905, trängde sig även kravet på en förbättrad skogsundervisning fram till förverkligande. År 1906 kallades Wahlgren av k. maj:t att jämte nu mera prof. Gunnar Andersson, lektor K. Starbäck, överjägmästaren U. Wallmo samt skogschefen, jägmästare Ringstrand utreda frågan, huru detta lämpligast skulle kunna ske i förening med uppförande av nya

byggnader för skogsinstitutet och lokaler för skogsförsöksanstalten. I sammanhang härmed förordnades han till direktör för Skogsinstitutet och har sålunda till våren i två årtionden varit ledare av vår högre skogsundervisning. Tack vare den nämnda kommitténs och hans egen förtjänstfulla verksamhet har denna kunnat omläggas i mera högskolemässig anda, anslag ha utverkats för anställande av goda och välavlönade lärare, utmärkta lokaler med välutrustade museer ha åvägabragts och slutligen ha goda läroböcker åstadkommit till undervisningens tjänst. Även i sistnämnda hänseende har Wahlgren gått i spetsen. År 1914 utgav han nämligen sin stora handbok på över 700 sidor, "Skogsskötsel. Handledning vid uppdragande, vård och förnygring av skog", vilken handbok av våra skogsmän vunnit allmänt erkännande som standardverk, varför också en ny upplaga redan blivit behövlig och inom kort är färdig att utkomma. Icke minst på grund av detta arbete kallades Wahlgren utan ansökan till innehavare av den första professuren vid Skogshögskolan och utnämndes den 5 mars 1915 till professor i skogsskötsel. Alltsedan Skogshögskolans tillkomst har han tillika fungerat som dennas föreståndare och rektor. Sistlidet år påbörjade han i samarbete med prof. A. Tullgren utgivningen av ett synnerligen stort anlagt verk om Sveriges insekter, vittnande om, hur han med den erfarne skogsvårdarens och den naturälskande konstnärrens intressen förenar även den teoretiske vetenskapsmannens och alldeles särskilt entomologens insikter.

Som lärare är Wahlgren högt skattad både av kolleger och elever. Hans föreläsningar utmärka sig för en lugn saklighet, stor klarhet och en aldrig svikande objektivitet. Om hans ställning till de olika skogsvårdsformerna säger prof. Gunnar Schotte, att han kanske mest sympatiserar med trakthyggesbruk eller i varje fall anser, att detta bruk för närvarande bör komma till största användning hos oss. Men han är också en vän av beståndsvård med starka gallringar, en ståndpunkt, som de ytterligtgående bland bladärne näppeligen äro villiga att tillåta en traktavgare att intaga.

I övrigt har Wahlgren utövat en livlig skriftställarverksamhet i dags- och fackpressen samt lämnat bidrag till det av Gustaf Sundbäre utgivna verket "Sveriges land och folk" med det intressanta kapitlet om "Jakt och jaktlagstiftning". I berättelsen över 21:a allm. svenska lantbruksmötet i Örebro 1911 har han författat redogörelsen för den synnerligen välordnade skogs- och jaktutställningen, vari Skogsinstitutens utställning ingick som ett synnerligen instruktivt led, vilket inbrakte honom utställningens hedersdiplom.

Slutligen bör erinras om hans skogshistoriska skrifter: redogörelsen för den högre skogsundervisningens utveckling i vårt land i Skogshögskolans fästskrift 1917 och uppsatsserien i Skogsvårdsföreningens tidskrift om Skogen och människan i förhistorisk tid.

År 1913 var Wahlgren Sveriges ombud vid den av Le Touring Club de France anordnade internationella skogsvårds-kongressen i Paris och blev utsedd jämväl till Sveriges ombud i denna klubbns permanenta internationella kommitté. I Föreningen för skogsvård är han sedan samma år vice ordförande. År 1912 kallades han till ledamot av lantbruksakademien.

För en förbättrad jaktlagstiftning har Wahlgren varit i tillfälle att verka som en av de av k. m:t år 1908 tillkallade sakkunnige för utarbetande av förslag till revision av nämnda lagstiftning.

Sedan år 1894 är Wahlgren i äktenskap förenad med Elisabeth Hallberg, dotter av bankdirektören Johan Frans Hallberg, då i Malmö, sedermera i Stockholm, och hans maka i första giftet Carolina Sofia Rydberg.

Vår förträfflige fotograf i Göteborg, herr N. R. Allard, hade äran av de två vackert tagna porträtten av Georges Carpentier och hans maka vilka voro införda i n:r 23. — Av alla här i landet och annorstädes tagna porträtt som H. 8. D. sett — och de äro många — av den unge mäterboxaren, torde intet kunna mäta sig med herr Allards. Av en tillfällighet hade hans namn fallit bort under porträtten.

*

Till bild å sid. 374.

Vid Göteborgs orkesterförenings symfonikonsert den 2 mars, under d:r Vilh. Stenhammars ledning, debuterade fröken Ruth Malmström i pianostämman till Selim Palmgrens pianokonsert med orkester "Floden". Den unga pianisten, Göteborgsbarn och elev av Knut Bäck, vann vid detta första framträdande inför en stor publik en avgjord framgång med en betydande pianistisk färdighet, ett musikaliskt väl avvägt framförande och en kraftig ton under ett vackert anslag.

13 Mars 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 • ILLUSTR. • • MAGASIN •

Kliché: Goës, Gbg.

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 24.

I röd färg.

En vinterbild från Västerås med A. S. E. A:s imponerande kontorsbyggnad. — Efter foto. insänd av en påtagligen skicklig amatör.

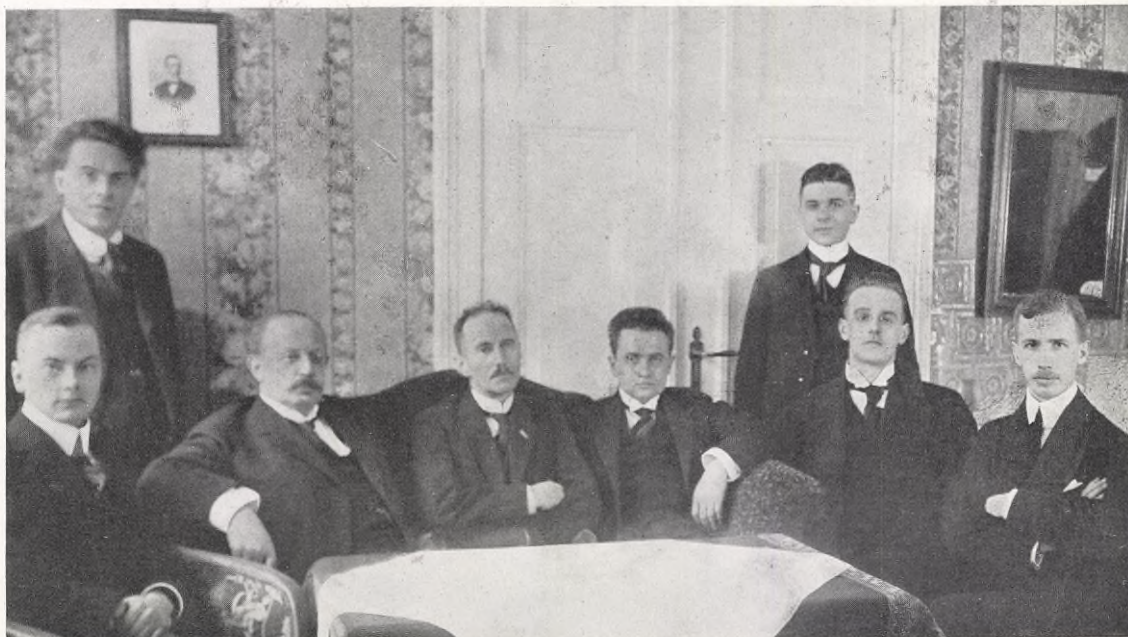
Till bild å sid. 373.

Att t. v. förvalta landshövdingebeställningen i Göteborgs o. Bohus län under den tid landshövdingen i länet, O. F. von Sydow, i egenskap av statsminister utövar statsrådsämbete har förordnats landskamreraren i länet, E. Centerwall.

F. 1867, stud. 85, jur. utr. kand. 90, e. o. landskont. i Årsk. l. 89, v. hvd 93, landskont. i nämnda län 95, länsbokh. 98, landskamrer i Göteborg. o. Boh. l. sdn 08. Sekr. o. omb. man i drätselk. i Kristianstad 97-08; led. av dir. f. Göteborg. hosp. sdn 12; allm. omb. i Brand- o. livförs. a.-b. Svea sdn s. å.; bankinspekt. omb. i Skand. f. red. a.-b. sdn 15; av K. M. förordn. styr. led. Västergötl. — Göteborg. järnv. sdn 18.

*

Till den 27 och 28 febr. hade Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet inbjudit lärarna i svenska språket vid de sju tyska universitet, där vårt modersmål är representerat såsom undervisningsämne, till en konferens. Konferensen hölls på Rostocker Hof i Rostock och var synnerligen rik på resultat för den svenska undervisningens rationella bedrivande vid de tyska universiteterna, varför man också beslöt att göra konferensen årlig.

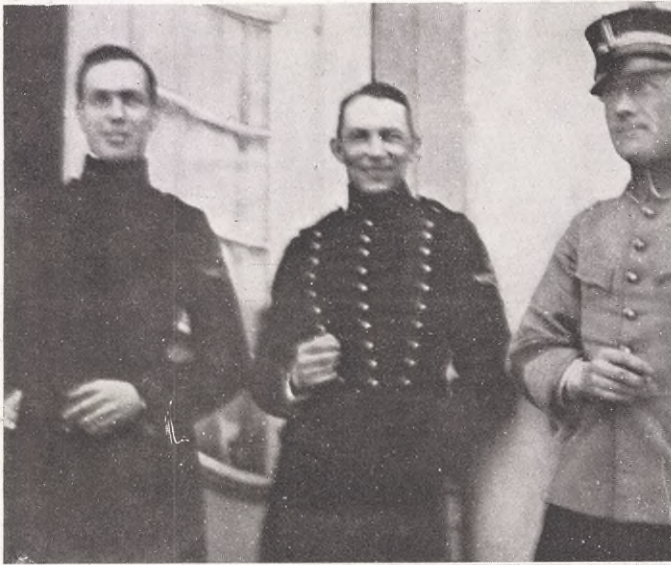

Efter fotografik.

KONFERENSEN I ROSTOCK AV LÄRARE I SVENSKA SPRÅKET VID TYSKA UNIVERSITET. Sittande fr. v. lektor Bergman (Greifswald), prof. Lundström (Riksföreningens repr.), lektor frih. Lagerfelt (Kiel), docent Sperber (Köln), lic. Betzén (Berlin), lektor Lundahl (Jena). Stående fr. v. docent Marcus (Berlin), lic. Lide (Hamburg).

Kliché: Goës Rithyrä & Klicheanstalt, Gbg.

FLYGOLYCKAN I KRISTIANIA.

Efter fotografier.

Överst till vänster: fr. h. LÖJTNANTERNA VON SEGEBADEN, SJÖHOLM OCH PHILIPSON, en ögonblicksbild — kanske den sista — under flygveckan.

Överst t. höger: LÖJTNANT VON SEGEBADEN OMEDELBART INNAN NEDSTÖRTANDET.

Därvid: LÖJTNANT G. VON SEGEBADEN. Foto. Sorbon, Södertälje.

Nederst: DEN NEDSTÖRTADE MASKINEN. T. h. synes chefen för det svenska flygväsendet överstelöjtnant K. A. Amundson. — Text å sid. 384.

Professor Gustaf Mittag-Leffler, som den 16 mars fyller 75 år, räknas som en av de främsta samtida målsmännen för den matematiska vetenskapen. Genom sina märkliga, delvis banbrytande vetenskapliga arbeten liksom i sin egenskap av grundläggare och utgivare av den internationella matematiska tidskriften "Acta mathematica" har han mäktigt bidragit till matematikens utveckling samtidigt med att han gjort det svenska namnet ärat inom den vetenskapliga världen.

Professor Mittag-Leffler är född i Stockholm och son till den kände skolmannen rektor John Olof Leffler. Student med högsta mogenhetsbetyg 1865, avlade han 1870 fil. kandidatexamen vid Uppsala universitet promoverades två år senare till fil. dr samt utnämndes s. å. till docent i matematik. Säsom innehavare av det Byzantinska stipendiet bedrev han 1873-76 matematiska studier i Paris, Göttingen och s'uttigen

Fotos. Stålberg jr. v. Bätttrik.

TILL PROFESSOR GUSTAF MITTAG-LEFFLERS 75-ÅRS DAG DEN 16 MARS. *Nytagna bilder från "Tällgården" den fräjdade vetenskapsmannens Dalaheim i Tällberg.*

Kliché Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Öbgr.

i Berlin, där han blev lärjunge till dåtidens störste matematiker Weierstrass, och där den unge svenske vetenskapsmannen bör-

jade framträda som en kraft att räkna med. Ett mottaget erbjudande om professur i matematik vid universitetet i Ber-

lin avböjdes av M.-L., som i stället sökte och erhöi professoratet i matematik vid Helsingfors universitet 1877. År 1881 kallades och nämndes professor Mittag-Leffler till den förste professorn vid Stockholms högskola (i matematik). Under två perioder, 1885-86 och 1891-92, högskolans rektor, har han i denna egenskap och som lärare väsentligt bidragit till att giva högskolan dess höga vetenskapliga ställning. Vid uppnädd pensionsålder 1911 av gick han från sin professur. Här är icke platsen för en ngående redogörelse för professor Mittag-Lefflers vetenskapliga verksamhet — den högre matematiken är ett område tillgängligt endast för de ytterst få. Denna forskargärnings betydelse kan dock avläsas det stora antal höga vetenskapliga utmärkelser varmed prof. M.-L. hedrats. Han blev sålunda 1878 ledamot, sedan hedersledamot av Vetenskaps-societeten i Helsingfors, 1883 ledamot av Vetenskaps Akademien, 1886 av Vet.-soc. i Uppsala samt 1906 av Fysiografiska sällskapet i Lund. Han är därjämte ledamot av ett trettioal utländska vetenskapliga samfund, däribland Royal society i London och Académie des sciences i Paris. Vidare är han hedersdoktor vid Oxfords samt fem andra utländska universitet. Slutligen kan nämnas att han på sin 51:a födelsedag fick mottaga en hyllningsdress från 400 matematiker i skilda länder. Biografi och helsidesporträtt årg. VI: 2.

Foto. Jonsson 1909

Kliché: Bengt Silfverparre.

E. CENTERWALL. Tj. Landshövding i Göteborgs och Bohus län under statsministerns frånvaro.

Text å sid. 371.

Kliché: Bengt Silfverparre.

ANNA BUGGE-WICKSELL. Enligt uppgift i pressen designerad till medlem av Folkförbundets kommission för granskning av mandatets förvaltning. Text å sid. 382.

Efter porträtt. Kliché. Bengt Silfverparre.
RUTH MALMSTRÖM. En med framgång
i Göteborg debuterande pianist.
Text å sid. 371.

hållningen av sånglig och musikalisk natur och det bör då främst nämnas att man lyckats i någon mån rekonstruera August Meissners berömda musikkapell, som för några decennier sedan gav åt Berns dess ännu fortlevande rykte av Stockholms enda verkliga musikrestaurang. Vid den nu avlösande kabareten medverkade icke mindre än ett hundratal av huvudstadens allra främsta sceniska och musikaliska förmågor. Tillströmningen av besökande var också från första stund stor

Svenska musikerförbundet har för att skaffa medel till sin pensionsfond anordnat en stor vårmärknad i Berns salonger. Den fick sin högtidliga invigning den 4 mars och pågick till och med den 7:de. Själva marknadsplatsen hade förlagts till stora salongen där en mängd stilfulla och lyckade arrangemang vidtagits. Givetvis var den huvudsakliga under-

Foto. Håra, Sthlm. Kliché: Goss, Gbg.
MUSIKERNAS VARMARKNAD I STOCKHOLM. Ett av stånden i Berns salonger.

och det vill alltså synas som om resultatet blivit så bra, som det goda ändamålet för marknaden verkligen förtjänat.

Kliché: Goss, Gbg.

Efter fotograf.

Kliché: Goss, Gbg.
FRÅN VINTERIDROTTSPELEN I HELSINGFORS. Segrarinnan i Damernas slåt-löpfung, fröken Saurén, vilken visade prov på en utmärkt ridkonst och som betydligt distanserade sina medtävlarinnor.

Vidst. bild: FRU MARY JONSON-RÖD i Intima Teaterns nyhet "Dygdens stig", vilken franska pjäs med ett ovanligt enigt missgillande möttagits av publik och kritik. —

Foto. Almqvist & Preinitz, Sthlm.

Foto. Östling, Uppsala. Klische: Bengt Silfversparre.
BISKOP KUKK FRÅN ESTLAND.

lämnade upplysningarna om de kyrkopolitiska förhållandena i Polen, vilka hittills varit okända för den svenska religiöst intresserade allmänheten, eller om vilka man genom tidningsprässen fått en missvisande uppfattning. Det har varit dessa förhållanden, som ursprungligen givit anledning till Uppsala-konferensen. För deras närmare innebörd redogjorde vid mötet generalsuperintendenten Bursche som representant för den evangeliska kyrkan i gamla Kongress-Polen och general-superintendenten Blau för motsvarande kyrkosamfund i de från Tyskland avskilda landsdelarna. Båda vitsordade att den polska statsmakten med vidhjärtad fördomsfrihet tagit ställning till landets icke katolska samfund. Inom det nya Polen, vars statsreligion är katolsk, finnas ett par millioner protestanter fördelade på de ovannämnda evangeliska sammanslutningarna förutom några mindre organisationer. Genom polska regeringens tillmötesgående har nu kunnat upprättas en evangelisk teologisk fakultet vid universitetet i Warschau, något som otvivelaktigt kommer att kraftigt bidra till den protestantiska rörelsens framgång. Till dennas säkerställande torde även på ett avgörande sätt komma att bidra de ansträngningar, som göras för att få till stånd ett endräktigt samarbete mellan de båda stora polska protestantiska sammanslutningarna och av vilka

En internationell kyrkokonferens öppnades den 3 mars i Uppsala. Till dess ordförande valdes ärkebiskop N. Söderblom, under det att vice ordförandena överlämnades till finske biskopen Gummerus och hovrättsrådet Ribbing i Uppsala. Första dagens förhandlingar fingo en sensationell präge, delvis därigenom att även den metodistepiskopala kyrkan beretts tillfälle att genom en föreläsning av sin chef i Europa, biskop Nuelsen, framlägga sina synpunkter och önskemål men i alldeles särskild grad genom de vid mötet

Klische: Bengt Silfversparre.
KONUNG NIKITA AV MONTENEGRO AVLIDEN I LANDSFLYKT.
Efter foto. taget vid ett besök i Paris.

Foto. Östling, Uppsala. Klische: Bengt Silfversparre.
BISKOP GUMMERUS FRÅN BORGÅ.

man hoppas att vid Uppsalakonferensen utvinna givande resultat.

Exkonung Nikolaus I av Montenegro har den 1 mars avlidit i den lilla sydfranska staden Antibes, där han under den senaste tiden vistats.

Den bortgångne exsuveränen var född 1841 och son till den som segerrik fältherre kände storvojvoden Mirko Petrovitsch. Efter att tidigare under ett par år hava studerat i Paris efterträdde han 1860 sin farbror Danilo I på den montenegrinska furstetronen. Landet var vid denna tidpunkt invecklat i krig med Turkiet, då en stormakt, och när freden 1862 slöts skedde det på ofördelaktiga villkor för Montenegro. De krigiska kraftmätningar montenegrinerna sedan vid skilda tillfällen försökte med Turkiet togo en lyckosammare vändning tack vare den unge furstens utomordentliga förlänster om arméns utveckling och stärkande. Efter det rysk-turkiska kriget, i vilket furst Nikolaus, troget fasthållande vid sin ryssvänliga politik, ställde sig på Rysslands sida, erhöi Montenegro i freden i San Stefano 1878 betydande landutvidgningar, i vilka även hamnstaden Antivari ingick. Sultanen förmåddes därjämte att tillerkänna furstendömet självständighet. Därefter följde en lång fredsperiod under vilken fursten framgångsrikt ägnade sig åt landets inre uppbyggande, undervisningsväsendet förbättrades, samfärdseln befrämjades, rättskipningen reformerades och tidningar började utgivas. Även en del statsrättsliga reformer, införandet av en konstitution, tillståttandet av ett parlament o. a., genomfördes, utan att dock leda till någon märkbar inskränkning i den autokratiska makt landets härskare av gammalt utövade. År 1900 antog fursten titeln "kungl. höghet" och 1910 konunganamnet. Under världskriget besattes det lilla konungariket av Forts. å sid. 379.

Efter f. Angroff.
INTERNATIONELL SOCIALISTKONGRESS I WIEN, därvid samtliga delegerade å Rådhuset talade till armén. Sydfransosen Faure i talartalen.
Klische: Goss Ribgrå & Klischeanstalt, Gbg.

ENGLANDS PREMIÄRMINISTER LLOYD GEORGE OCH UTRIKESMINISTER LORD CURZON.

Efter originalfotos tagna vid Konferensen i San Remo sist-tidna december.

Den världstragedi, vars första akt inleddes med de tyska truppernas inmarsch i Belgien den 3 augusti 1914, är ännu icke på långt när utspelad. Från höjderna av en dittills ouppnådd materiell välmåga slungades mänskligheten då ut på ett hav av olyckor, vars gränser ännu icke låta sig skönja. Där offerades under själva kriget hekatomber av människoliv och där offeras alltfört hekatomber av människolycka. Över hela mänskligheten sprider sig nu den misère, som i skiftande former — än som hungersnöd och päst, än som bankrutter och arbetslöshet — hotar att förstöra hela vår mödosamt tillkämpade civilisation. Redan peka olycksprofeterna åt öster, på den gula rasen såsom den, vilken ännu en gång

Kliché: Göts Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.
FRANKRIKES KONSELJ-PRESIDENT BRIAND samt franske ambassadören i London greve St: Aulaire.
Foto. i dessa dagar.

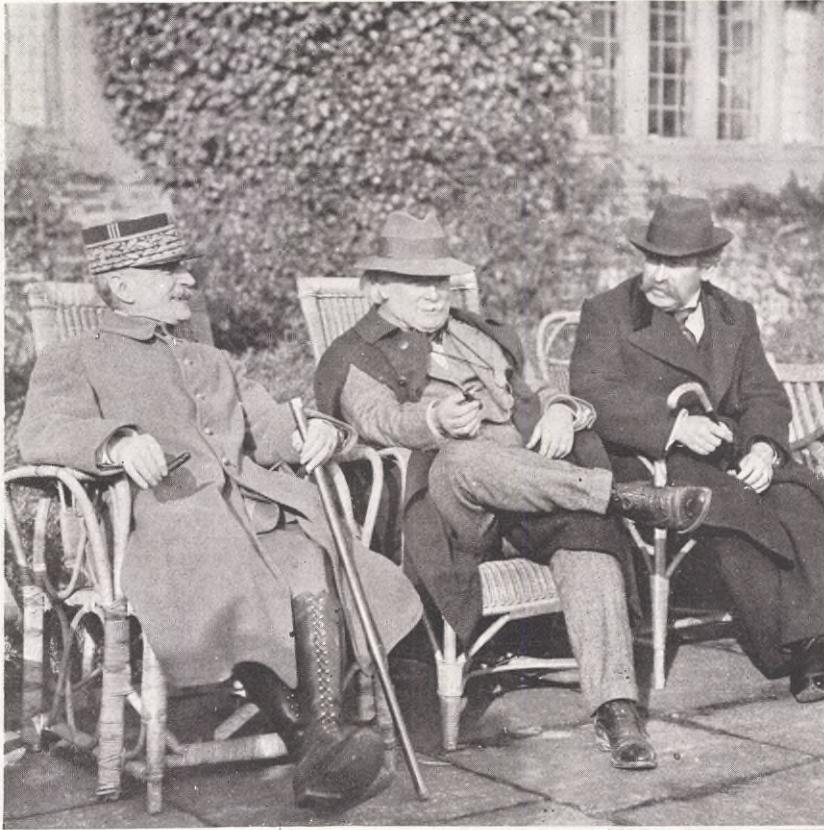

MARSKALK FOCH åt vilken, sedan de allierade nu förkastat Tysklands motförslag, alla militära dispositioner och kraftidgärder mot Tyskland överlämnats. Efter: Fotografska Kliché: Göts, Gbg.

kan komma att giva dödstöten åt ett ariskt kulturskede.

Vad som nu framför allt göres Europa behov, är återställandet av det centraleuropeiska jämnviktsläget. På konferens efter konferens ha gjorts för sök att förlika det oförlikliga: Frankrikes krav på skadestånd för utståndna skador i egendom, i liv och lemmar, Tysklands krav att dock icke prässas över förmågan och drivas över i desperation. Båda ståndpunkterna äro så mänskligt begripliga, båda tyvärr så fullständigt oförenliga. Bakom de båda närmast kämpande står England, företrätt av sitt kanske rörligaste ingenium, Lloyd George, ömsom risande, ömsom lisande, men alltid med rådvillhetens tecken outplånligt på sin panna. Ack, han inser det så väl, den engelske statsman-

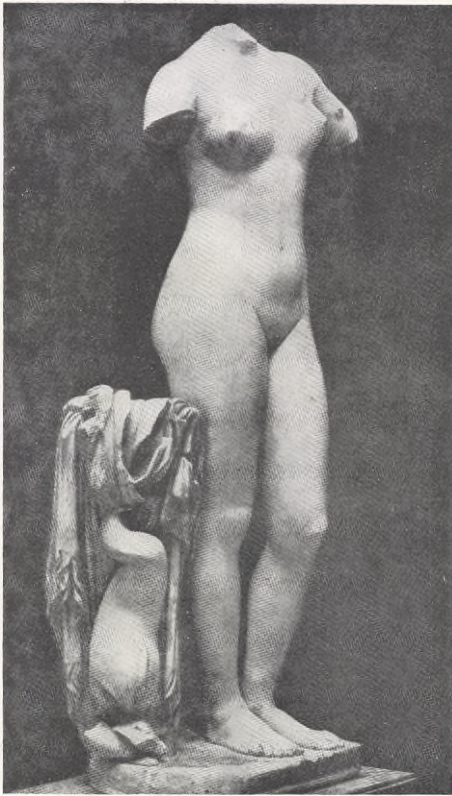
Fortf. å sid. 383.

Efter fotografi. *Kliche: Bengt Silfverparre.*
 UTRIKESMINISTERN D:r SIMONS AVRESER FRÅN BER-
 LIN. Ett sista samtal med rikskanslern Fehrenbach.

Efter fotografier. *Kliche: Guss Ittbyrå & Klichédanslitt, Gbg.*
 Överst: DÅR TYSKLANDS OCH DÄRMED EUROPAS ÖDE
 AVGJÖRDES. Lloyd George, Briand och marskalk Foch på
 den förnämndes lantgods Chequers omedelbart före kon-
 ferensen.
 Nederst t. h. DEN TYSKA DELEGATIONEN TILL LONDON-
 KONFERENSEN LANDSTIGER I DOVER. Utrikesminister
 d:r Simons. Överst t. h. General von Seeckt.

APHRODITE FRÅN KYRENE.
FÖR H. 8 D. AV PROFESSOR ERNST NACHMANSON.

Efter fotografi. Kliché: Goës, Gbg.
DEN I KYRENE NYFUNNA APHRODITESTATYN,
en Anadyomene ("ur havet uppstigen").

Efter fotografi. Kliché: Goës, Gbg.
DEN KNIDISKA APHRODITESTATYN
AV PRAXITELES I VATIKANEN.
Till jämförelse med den ovanstående.

Den öde öken, som nu bildar östra delen av Tripolis, var en gång för årtusenden tillbaka en rik och väl bebyggd nejd med blomstrande grekiska kolonier. Den förnämsta av dessa var Kyrene. Vi känna genom litteraturen, att denna stad med sin blandade befolkning och sin livaktighet spelat en betydande roll i det grekiska Afrika. Icke många orter i den antika världen torde lova forskningen rikare upplysningar om grekiskt liv och grekisk konst.

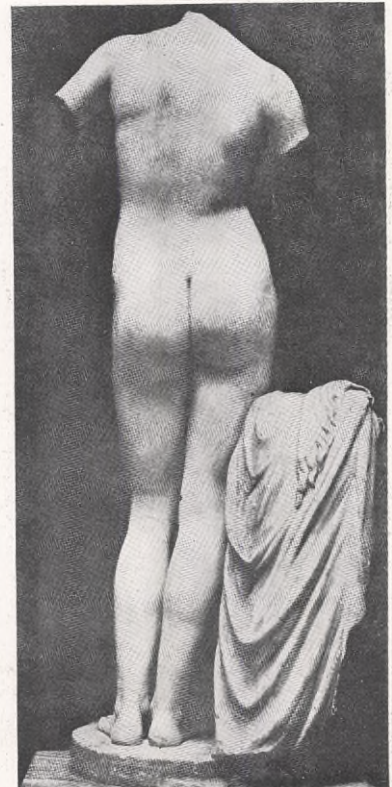
Arkeologer av skillda nationer — särskilt England och Amerika — hava också efter varandra här sökt inskrifter, mynt och andra fornlämningar. Sedan Italien för ett knappt årtionde sedan erövrat Tripolis från Turkiet, ha italienska fornforskare genast gett sig i färd med utgrävningar i det gamla Kyrene. De lära hava krönts med mycken framgång. Enstaka meddelanden härom ha tid

efter annan sipprat ut. Men autentiska underättelser hava varit väl sparsamma. Nu börjar emellertid slöjan att lyftas. För några månader sedan lämnade Signor G. Bagnani i ett föredrag inför Hellenic Society i London en utförlig redogörelse för fynden och utlovade därvid en snar exposé i tryck. I avvaktan därpå har det just utkomna häftet av The Journal of Hellenic Studies satts i tillfälle att lämna ett par goda bilder av huvudfyndet, en Aphroditestatya av utomordentlig skönhet. Professor E. A. Gardner har tillfogat ett par korta upplysande anmärkningar angående det nya skulpturverkets ställning i konsthistoriskt hänseende.

Det är en Anadyomene. Den böljeskumborna stiger upp ur havet. Motivet är otaliga gånger upprepat i statuetter av brons och terrakotta. Det går i sista hand tillbaka på en tavla av Greklands störste målare, Apelles, antikens Raphael. Han hade målat tavlan för Asklepioshelgedomen på ön Kos vid Mindre Asiens västkust. Den fördes sedermera av kajsar Nero till Rom och gick naturligtvis sedan förlorad. Men den är besungen i tallösa dikter och epigramm. Skönhetens och kärlekens gudinna dyker upp ur den glittrande vågen och pressar med

Efter fotografi. Kliché: Goës, Gbg.
ÖVERDELEN AV VENUS ANADYOMENE I VATIKANEN.

Efter fotografi. Kliché: Goës, Gbg.
DEN KYRENEISKA APHRODITESTATYN
SEDD FRÅN BAKSIDAN.

händren vattnet ur håret. Den vatikanska Aphrodite, som finnes avbildad under den förstnämnda, är en av de fagraste replikerna. Den visar oss ock, huru den kyreneiska hällit de förlorade händerna.

En annan i den antika bikhuggarkonsten vanlig Aphroditetyp är den knidiska, varav här också meddelas en replik, nu i Vatikanen. Den typens upphovsman var den ryktbare attiske skulptören Praxiteles. Han är väl icke den förste, som vågade avbilda gudinnan oklädd. Men före honom var dock nakenheten en sällsynthet i konsten. Och alldeles utan motivering vågade ej heller Praxiteles ställa fram gudinnan i sin ohöljda skönhet. Hon bereder sig till bad och har just på den breda vasen bredvid lagt av sin klädnad. Då känner hon plötsligt, att hon är naken, ger efter för en omedveten impuls och håller handen skyddande framför skötet, dock ännu fullkomligt utan det avsiktliga koketteri, som senare kopister icke kunnat underlåta att inlägga i framställningen. Dock sjunker redan hos Praxiteles kroppen något ihop, liksom ville gudinnan dölja sig för beskådande blickar.

Helt annorlunda Anadyomene. Den kyreneiska står lugnt upprätt; vänstra linien är till och med något överdrivet rak. Sidostödet är här en delphin, uppenbarligen en allusion på gudinnans uppstigande ur havets skum. Delphinens något onaturliga ställning är förmodligen en reminiscens från Apelles' tavla, där den säkert hade sin plats i vattnet. Klädnaden är egentligen omotiverad här, den synes i denna replik vara lånad från den knidiska typen. Att märka är fransen; en sådan schalliknande klädnad var karakteristisk för den egyptiska gudinnan Isis.

Vilken tid, vilken skola tillhör den kyreneiska Aphrodite? Avgörandet beror helt på stilistiska kriterier. Märk då den individuella karakteristiken. Ytans underbara mjukhet och genomskinlighet, dess morbidezza erinrar om traditioner från Praxiteles' söner. Men gestaltens kroppsform är yppig och kraftfull. Skuldrorna och bröstet äro breda och fasta. De lägre revbenen, just ovanför midjan, äro å andra sidan något svaga och spåda. Det kan bero därpå, att modellen enligt hellenistisk sedvänja burit en mycket hög och stram gördel. I stället äro höfterna breda och benen ganska starka. Det är just dessa motsatser, som ge statyn dess särprägel. Men det är svårt att finna någon exakt överensstämmande parallel.

Det är kanske överilat ännu, menar Gardner, att fastslå typen. Men de jämförelser, som erbjuda sig, göra tämligen klart, att statyn är av hellenistiskt datum. Och åtskilligt pekar hän mot alexandrisk skola. Tyvärr finnes icke mycken utsikt, att huvudet skall återfinnas vid de fortsatta utgrävningarna. Annars skulle det kanske lämna god hjälp. Men vi få hoppas, att de övriga redan funna bildverken skola ge bekräftelse, när de hunnit publiceras. Geografiska faktorer tala i varje fall för attributionen, ty Alexandria är icke avlägset från Kyrene.

Alexandrisk konst känna vi ännu mycket ofullständigt, ehuru den utövat ett starkt inflytande. Ty alexandrisk kultur har ju, inom litteratur som konst, satt djupa spår icke blott i Hellas, utan ock i Italien. Ett originalverk från den skolan vore därför en stor vinning för vår kännedom om hellenistisk skulptur.

I en del italienska städer, däribland Florens, hava under den senaste tiden svåra oroligheter ägt rum, vilka vid flera tillfällen tagit ett blodigt förlopp. Upp-

rorsrörelsen synes hava iscensatts av kommunistiskt sinnade arbetarelement. Enligt senaste meddelanden behärrska myndigheterna nu situationen och ordningen återställles.

Efter fotografier.

FRÅN OROLIGHETERNA I FLORENS DEN 27 FEBR. Utanföör högvakten, dit en nyss arresterad kommunistledare blifvit införd.

Klicé: Göta Ribbryå & Klicéanstalt, Gbg.

*
Forts. fr. sid. 375.

österrikarne och konungen gick med sin familj i landsflykt. Han inledde sedan hemliga underhandlingar med sina besegrare, men råkade därvid i konflikt med ententen, som när den dikterade sina fredsvillkor för världen, utplånade konungariket Montenegro och införlivade landet med det nybildade jugoslaviska väldet.

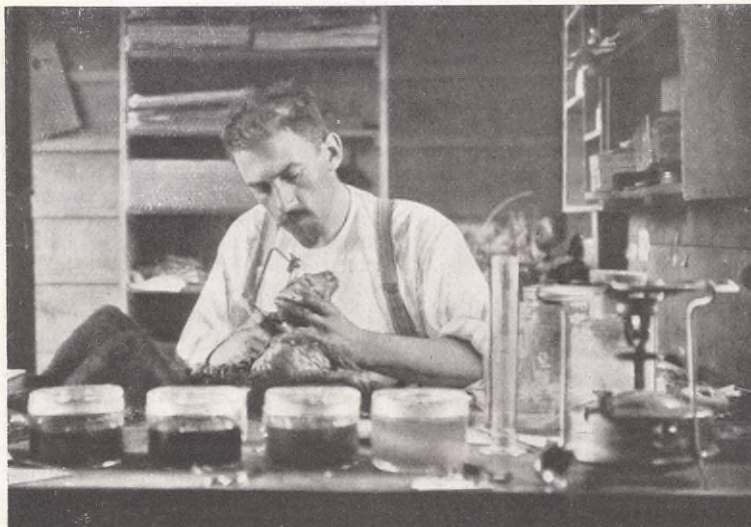
Konung Nikolaus, vilken även vunnit rykte som skald, var förmäld med Milena Vukotitj och hade med henne tre söner och sju döttrar. Av dessa senare är en förmäld med konung Viktor Emanuel av Italien.

Goda fotografier

för omslagsvignetten

— genre och landskap — äro välkomna och honoreras vid införandet.

Red.

Efter fotografier.

Kitché: Kem. A.-B. Demj Sikfoersparre, Stålm-Gbg.

1. D:R WALTER KAUDERN I SITT ARBETS-
 RUM I GOEROE-PAHI. Foto maj 1917. — 2. DOKTORINNAN TERES KAUDERN
 på väg till Modajag och Goeroepahi. Foto. 21 dec. 1917. — 3. IN-
 GÅNG TILL BYN KAWTEWÖE. Den enda dylika ingång som
 ännu finnes kvar. — 4. INFÖDINGAR FRÅN KOELAWI.

Doktor Walter Kaudern har den 26 februari återkommit till Stockholm från den forskningsfärd, som han tillsammans med sin fru i slutet av oktober 1916 anträdde till Celebes, en av de intressantaste öarne i det holländska Bortre Indien. Färden gick först med Transatlantics ångare "Baltic" till Batavia, Javas huvudstad, där ett månads långt uppehåll gjordes, bl. a. för uppvaktande av generalguvernören och övriga myndighetspersoner. I februari 1917 fortsattes färden till Celebes, vrs norra och nord-östra delar genomforsrades under den återstående delen av året och ett stycke in på nästa. Slutligen kom turen till Central-Celebes, där man fick göra bekantskap med en i hög grad intressant kultur, helt och hållet oberörd av den moderna civilisationen. Här var också det enda område där man påträffade gamla tämpel, vilka eljes äro jämnade med marken.

I maj 1919 fortsatte expeditionen österut och företog därefter en tur runt öns centrala delar. Under denna färd nåddes även den plats, där den i utdöende varande vilda stammen "huvudjägare" ännu, starkt decimerad, lever kvar.

Doktor Kaudern betecknar sin forskningsfärd såsom synnerligen lyckad. Utomordentligt värdefulla resultat hava sålunda vunnits med hänsyn särskilt till studiet av däggdjuren och reptilerna, och

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

F. H. R. KLEEN.
Befullm. Minister. — Ulrice-
hamn. — 80 år 17 mars.*

A. STOMBERG.
Ingeniör. — Jönköping.
80 år 2 mars.*

C. M. W. CARLING.
Byggnadschef. — Norrköping.
60 år 28 febr.*

S. E. LÖNBORG.
Lektor. — Göteborg.
50 år 16 mars.*

P. ORRE.
F. d. Auditör. — Stockholm.
70 år 25 febr.*

P. C. WÆRN.
Grosshandlande. — Göteborg.
70 år 16 mars.*

J. A. BOCK.
Brukspatron. — Helsingborg.
60 år 11 mars.*

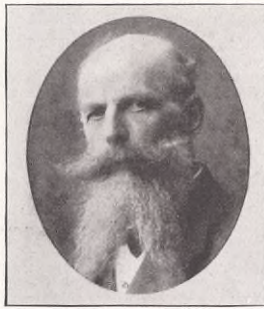
O. M. TORELL.
Direktör. — Ammeberg.
50 år 24 febr.*

C. F. CARLSSON.
F. d. Tullförvaltare. — Stock-
holm. — 70 år 3 mars.

N. E. HAMMARSTEDT.
Intendent. — Stockholm.
60 år 3 mars.*

W. SOHLBERG,
Fotograf. — Bollnäs.
60 år 18 febr.

N. F. A. WIBERG.
Stationsinspektör. — Hälsing-
borg. — 60 år 5 mars.

C. G. BREDBERG †.
F. d. Godsägare. Kapten.
Uppsala. — F. 1833. † 25 febr.*

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthm—Gbg.

C. C. EKERÖTH †.
F. d. Fördelningsläkare. —
Stockholm. — F. 1850. † 3 mars.*

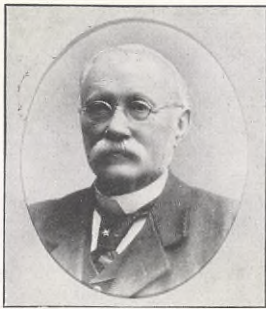
K. F. SILVERSTOLPE †.
Justitieråd. — Stockholm.
F. 1854. † 28 febr.*

N. RUUS †.
Assessor. — Stockholm.
F. 1884. † 24 febr.*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

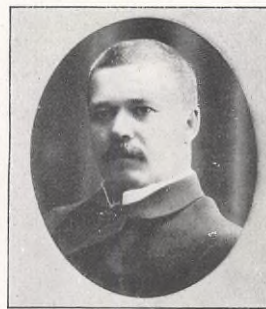
H. A. ÅBERG †.
F. d. *Telegrafkommisarie.* —
Uddevalla. — F. 1831. † 22 febr.*

H. A. L. MEURLING †.
F. d. *Gogsägare.* — *Kalmar.*
F. 1848. † 25 febr.*

G. O. KNAUST †.
Grosshandlare. — *Sundsvall.*
F. 1852. † 5 mars.*

J. A. TÖRNQVIST †.
Disponent. — *Nässjö.*
F. 1859. † 28 febr.*

O. VON SCHOULTZ †.
Bokbinderiägare. — *Göteborg.*
F. 1856. † 28 febr.*

A. E. J. HERZOG †.
Direktör. — *Stockholm.*
F. 1872. † 23 febr.*

Klitché: Kem. A.-B. Pongt Silfversparre, Sjölin—Gbg.

RIKARD KLEEN. Stud.-ex. 59, hovr.-ex. 63, e. o. not. i Svea hovr. s. å. andre sekr. i Utrik.-dep. 66, förste sekr. 70, legat.-sekr. v. bes. d. i Wien 74—77, minister plenipotent. i disponib. sedan 07. Assoc. i folk-rättsinst. 91, led. 94, ordf. i dess komm. i krigskontrabandsregler. 92, ordf. i dess komm. i neutralitetsregler 05. Kallades 02 av nederländska regeringen att avgiva officiellt utlåt. o. utslag i en tvist med England rör. krigsfångars behandl. under sydafrikanska kriget. Donerade kr. 100,000 t. ett nationalmonument i Stockholm 08. Utg. ett stort antal arbeten rör. mellanfolklig rätt.

ALFRED STOMBERG. Stud. 60; ägnade v. sidan om studierna i Uppsala stor. intresse åt sången där; deltog i Arpis sångarfärd till Paris 67. Ingick i början av 70-talet v. den s. k. verkstadsfakulteten i Motala, genömgick senare Bergsskolan, ägnade sig som bergsingenjör åt jordbruk. Ställdes på 90-talet i spetsen f. Smålands sångarförb., vilket han nu tillhör som hedersdrigt; hed.-led. av Smål. nation i Uppsala.

WILLGOTT CARLING. Utex. fr. Tekn. högsk. V. 83, rit. h. Avesta järnverk 83, h. Ing. Steinholtz i Uppsala 84—86, konst. å Ing. Müllers byrå i Freiburg 87—90, å Bureau f. Strom- u. Hafenbau i Hamburg 90—93, konst. o. revisor i Ministerium d. Finanzen, Darmstadt 93—96, avd. chefsassistent. o. rev. v. arbetena f. Elbe-Trave kanalen 96—99. Sedan sistn. är byggn.-chef i Norrköping.

SVEN LONBORG. Stud. 83, fil. lic. 96, fil. dr. 97; provår 97—98; doc. i geografi i Upps. 97, i Göteborg 05, tf. prof. i geogr. i Göteborg 03—03, lekt. i hist. o. geogr. v. Göteborg latinlärov. samt led. av domkapitlet sdn 11. Rektor v. Göteborg högre samskola 04—13. Religionshist. förf.

PEHR ORRE. Stud. 71, hovr.-ex. 78, v. hvd 80, v. aud. i F. Livgren.-reg. 83, omb.-man v. Östg. hyp.-fören. o. sekr. län. landsting 84, aud. i reg. 89, v. reg. 97—05. Led. av stadsfullk. i Linköp. 86, dess ordf. 04; ordf. i fattigv.-styr. 84—91; på sin tid led. av centr.-styr. f. Österg. e. bank; ordf. o. verkst. dir. i N. Östergöt. järnv. a-b. 99—08; sdn 12 bosatt i huvudstaden.

PEDER WÆRN. Stud. 70, v. hand. inst. i Antwerpen 70—72, anst. å Tiden, Nordenfält & Cos kontor i London 73—74; deläg. i firman C. F. Wærn & Co i Göteborg 76, v. ombild. t. kommanditbol. 97 dess chef. Ordf. o. kassaförv. i Söderborgs a. m. fl. stift. sdn 10, led. av Hand. o. sjöf.-nämnden sdn 90, kassaförv. sdn 06; led. av Hand.-fören. fullm. o. dess kassaförv. sdn resp. 90 o. 06; kassaförv. f. Hand.-kamm. sdn 06; styr.-led. i Göteborg småbarnsskolor o. dess kassaförv.; styr.-led. o. kassaförv. i Göteborg hand.-inst. sdn 06. Stift av o. styr. ordf. i Häfrestöms a-b. 80, v. ordf. i styr. f. a-b. Billingsfors Långed 18; ordf. i styr. f. Ulriksfors sulfat a-b. sdn 17; styr. ordf. i Dalslänns kanal a-b. 1900, i a-b. Upperruds trämasse fabri. 86, i Kanal a-b. Stora Lee—Östen 17. Led. av styr. f. a-b. Göteborgs bank 1900. Styr.-led. i den av grossh. Erik Philipson instift. Hyresfonden f. Pauvres honteux sdn 12. W. ägnar numera sitt största intresse o. sin mesta tid åt välgörenheten i Göteborg, i det antalet av de olika fonder f. vilka han är kassaförvaltare överstige hundratalet o. sammanlagda beloppet sisl. dec. utgjorde mer än 5 mill. kr.

ADOLF BOCK. Deläg. i Chr. A. Bocks pappersbruk 85—89, ordf. i styr. f. Klippans papp.-br. a-b. till 1900.

OTTO TORELL. Avg.-ex. fr. Tekn. högsk. G. 94, ex. geolog v. Sv. geolog. undersök. 91—93, gruvning. v. Sulttelma gruvor i Norge 97, v. Vielle Montagnes zinkgruvor i Nenthead, Engl., 97—1900 v. dess zinkgruvor v. Ammeberg sistn. år; sdn 15 dir. f. gruvbolagets svenska avd. Ordf. i styr. f. Motala Ströms kraft a-b.

EDVARD HAMMARSTEDT. Stud. 82, fil. hed. dr. i Upps. 07. E. o. aman v. Nord. mus. 90, aman. 93, intendent sdn 07 (v. allmogevad.). En av vårt lands främste folkseds- o. folkstro-forskare.

CARL BREDBERG. Sek.-löjtn. i Flott. 55, avsk. fr. akt. tjänst 62, kapt. 83. Arr. egend. Berga i Södertörn l. 97, arr. Bogesund fr. 82 under flera år. Framstående jordbrukare o. synnerligen ansedd hästupfödare. Prisd. domare o. bestyr.-led. v. ett flertal lantbr.-möten, kommissarie v. utställn. i Kö. enhamn 88. Mångårig led. av hushålln.-sällsk. förvalt.-utskott 84—08, tilld. dess guldméd. 94, hederled. 08. Led. av K. Lantbr.-akad. sedan 83, dess hederled. 1900 tilld. dess stora guldmédalj. På sin tid led. av styr. f. Ultuna lantbr.-inst.

CARL EKEROOTH †. Stud. 69, med. lic. 81, 2:e bat.-läk. v. Svea. marsk. reg. 82—85, 1:e bat.-läk. v. N. Skån. inf.-reg. 86—87, v. Sappöbat. 87—92, lär. i sjukv.-kurs o. läk. v. kir. avd. å Garn. sjukh. å Karlsborg 82—92, r.-g.-läk. v. Göta trängbat. 92—93, fördein.-läk. i Fällhåll-kåren o. chef f. Arméförvalt. int. dep. sjukv.-byrå 93—02; tf. reg.-läk. v. A. Svea art.-reg. 97—01; lär. v. militärläk.-kursen 97—07; reg.-läk. v. Svea ing.-kå. 02, v. Livg. t. h. 02—10; fördein.-läk. v. 4:e Arméfördeln. 02—15. Var på sin tid chefläk. på tt av de tåg vilka förde krigsinvalider genom Sverige o. företog därvid 150 resor mellan Haparanda—Trelleborg.

KARL SILVERSTOLPE †. Stud. 73, hovr. ex. 78, v. hvd 81, fisk. i Svea hovr. 87, ass. 90, ord. rev. sekr. 97, ord. exp. chef i Just. dep. 02, Justitieråd sdn s. å. Led. av Musik. akad. 97, v. preses där 1900—07, preses 07—20. Komm. m. st. k. N. O. Biografi o. helsid. portr. årg. XVI: 9.

NILS RUUS †. Stud. 01, jur. utr. kand. 06, e. o. not. i Stockh. radsr. o. Svea hovr. s. å., sekr. o. omb.-man h. Prästersk. änke- o. pup.-kassa 12; kriminalass. 13, civilass. 17.

HENRIC ÅBERG †. Stud. 51, intr. v. Telegrafv. 56, stat.-förest. i Uddevalla 64 t. pens.-åldern. Stadsfullm. där 66—96, ordf. i museistyr. 79—94, ordf. i styr. f. elem.-lärov. f. fl. 80—04, styr.-led. i Skogsodl. vännar 80—94, led. av kyrkoråd 87—14, led. av sparb.-styr. 92—14. Kassör v. Vänersb.-bankens avd.-kontor 68—91.

ALBERT MEURLING †. Ujtn v. Smål. gren. bat. 67, löjtn. 74, avsk. 76; ägnade sig därefter åt skötslen i sin egend. Törneby v. Kalmar t. 18. På sin tid led. av Kalm. l. Södra hushålln.-sällsk. förvalt.-utsk., led. av styr. f. Kalm e. bank.

GUSTAF KNAUST †. Etabl. grosshandl. i Sundsvall 78, chef f. import a-b. Knaust & Larsson till sin död. Led. av stadsfullm. sdn början av 90-talet, dess v. ordf. 06, ordf. sdn 11; landstingsman sdn 1900, led. av Riksd. f. K. 03—17; led. av Järnvägsrådet o. Kontrollrådet. Ordf. i styrena f. Sundsvalls e. bank, Sundsvalls sparbank, Handelskamm., Norrlands-mässan o. Utskänkt.-bol. Biografi o. helsid.-portr. årg. XXI: 40.

ALGOT TÖRNQVIST †. Egnade sig till en början åt militäryrket, avancerade t. fanjunkare men lämnade da ml. banan då han 03 blev disp. f. Nässjö bryggeri a-b, vars verkst. dir. han blev 10. Var på sin tid ordf. i munic.-st. och led. av munic.-nmdn; led. av stadskomm. samt v. Nässjö stads första fullmäktigeval, led. av stadsfullm. 13 samt dess förste ordf., v. rifrån avgick tillförlje sjuklighet 15. Styr.-led. i samskolan o. kommunala mellanskolan.

OTTO VON SCHOULTZ †. Egnade sig efter en tids tekn. studier v. Chalmers tekn. läroanst. åt bokbinderiyrket, vilket han rationellt studerade utomlands. Etablerade v. återkomsten t. Göteborg eget bokbinderi där, vilket under hans ledning vunnit anseende som ett av de mest framstående; senare förenades boktryckeri m. S. som direktör. Arbetade m. stort intresse inom Göteborg. djurskyddsfören. o. var mångårig led. av dess styr.

ALLAN HERZOG †. Stud. 92, jur. fil. ex. 93; inträdde som dir. i faderns firma, P. Herzogs hovbokbind. o. bokförl. a-b. i Stockholm 98 o. blev 06 dir. i den t. a-b. P. Herzog & Söner ombild. firman.

Till bild å sid. 373.

Enligt en — dock hittills officiellt obekräftad uppgift i Newyork Herald's Parisupplaga har till medlem av Folkförbundets kommission för granskning av mandatens förvaltning utsetts bland andra jur. kand. fru Anna Bugge-Wicksell, Sverige. Övriga ledamöter av kommissionen i fråga bli parlamentsledamoten W. G. A. Ormsby-Gore, England, Orts, Belgien, Beau, Frankrike, van Ross, Holland, Theobaldi, Italien, och d'Auarade, Portugal. I fru Wicksell skulle kommissionen alltså få sin enda kvinnliga medlem och hennes inval är dessutom så tillvida märkligt som det antagligen är första gången en kvinna uttit i en internationell kommission.

Mandatkommissionen är den av Nationernas förbunds kommission, som granskar mandatämrarnas årliga rapporter d. v. s. förvaltningen av de tyska och turkiska kolonier i Asien och Afrika, som de allierade under krigsåren gjorde sig till herrar över och som de skola förvalta med årlig redovisningsskyldighet till Nationernas förbund.

Fru Anna Bugge-Wicksell, maka till professor Knut Wicksell och bosatt i Stockholm, är en av den svenska kvinnorörelsens och fredssakens mest framskjutna medlemmar efter att före sitt giftermål redan ha gjort sig ett namn inom sitt hemland Norges sociala strävanden. Hon var en av stiftarne av Svenska Kvinnornas Fredsförening samt av Svenska Fredsförbundet, vilket sist-

Efter fotografier. Kliché: Gots, Gbg.
MISS ANNE MORGAN, syster till den store amerikanske finansmannen J. P. Morgan, har trätt i spetsen för en kommitté med ändamål att igångsätta insamling av hjälpmedel till återuppbyggande av den ödelagda delen av Frankrike.

EN MOTORSLÅDE som gör över 100 eng. mil i timmen. Konstruerad av en amerikansk arbetare och står till förfogande åt "sportgalna amerikanare" vid Lake Placid.

nämnda nu uppgått i Svenska Föreningen för Nationerna Förbund, vars sekreterare hon är. Ar 1910 vid 48 års ålder avlade hon juris kandidatexamen vid Lunds universitet. Vid fjolårets delegeradeförsamling i Genève var fru Wicksell en av de svenska suppleanterna och medlem av en rent juridisk kommission medan förra statsrådet Ellef Løfgren gjorde sig bemärkt som medlem av den kommission, som under lord Robert Cecil's ordförandeskap omhändertog granskningen av mandatfrågorna.

De svenska kvinnorna ha all anledning att känna sig stolta över att redan innan de ännu i sitt hemland hunnit någon gång ens utöva sin så dyrköpta rösträtt en av dem designerats till en hederspost inom den internationella storpolitiken. Hennes föregående arbete i fredsörelsens tjänst borgar för att hon säkert också skall veta göra heder såväl åt de svenska kvinnorna som det svenska namnet över huvud taget.

Forts. fr. sid. 376.

nen: Tyskland kan betala endast med varor, men Tysklands varor vill i grunden ingen ha, ty de skapa i motsvarande grad arbetslöshet och industriella kriser, varhän de än gå. Övergiva förbundet med Frankrike kan England icke, det vore att förspilla segrans frukter. Framtvinga det tyska skadeståndets utbetalning — förutsättningen för alliansens bestånd — är England i själva verket lika omöjligt, ty det betyder social revolution för England själft. Ur detta dilemma finns i själva verket ingen skönbar utväg. Det är lätt att häna dessa världens väldige stadda i en sådan situation. Men ännu har det nyckelord icke uttalats, som skulle kunna bringa lösningen.

Den senaste konferensen i London, i ordningen visst den tionde, gav från början icke större utsikter än dess många föregångare. De allierade hade i Paris efter mycken möda enat sig om en ståndpunkt som de beslutat endrökligen fasthålla vid. Hela världen är lika endröklig om dess praktiska utförbarhet: att å ena sidan belägga tyska exportvaror med en exportavgift om åttondedelen av dess värde och å andra sidan av Tyskland kräva årsbetalningar av milliarder, som kunna betalas endast med exportvaror, är en logisk orimlighet. Å andra sidan kom Tyskland med motförslag, odiplomatiskt avfattade och därför omedelbart tillbakavisade, men dock havande återtrådet av frivilliga andud. Bakom allt ställde sig rarna hot om utsträckt okkupation och främmande tvångsförvaltning av det tyska tullväsendet, anstalter oförenliga med ett stort folks värdighet och självbevarelsekrav. En utsikt till fortsatt förhandling bjöds visserligen, men även den stängdes till följd av ömsesidiga missgrepp. Vad som stundar kan i detta nu ingen förutsäga; kanske ett nytt världskrig. Den enda förhoppningen står i själva verket till Amerikas förnyade uppträdande på världsskådebanan. Skall någon lösning kunna vinnas, måste den väntas från Förenta Staternas unga, av inga förutfattade meningar och av inga allianser bundna kraft.

Härunder: EN JÄGARFAMILJS STORFÄNGST I ADIRONDACK känt för sina härliga fjäll och skogar med ypperliga jaktmarker.

Efter fotografier.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm—Gbg.

FLYGOLYCKAN I KRISTIANIA. Tillhör bilderna å sid. 372. Folkmassan å flygplatsen rusar till den nedstörtade maskinen med den förolyckade svenske flygaren, löjtnant von Segebaden. — Efter fotografi. — Kliché: Goss, Gbg.

Det svenska flygväsendet har drabbats av en den svåraste förlust, i det att dess utan gensägelse främste målsman löjtnant Gustaf von Segebaden under de stora Nordiska vinterflygtävlingarne i Kristiania den 6 mars störtade med sin maskin och därvid ljöt döden. Den fruktansvärda olyckan inträffade under den sista av de tre tävlingsdagarne sedan löjtnant von Segebaden genom en rad lysande prestationer dokumenterat sig som den främste av de deltagande svenska aviatörerna, tävlingarnes bästa flygare.

Tävlingarne, förlagda till tiden 4-6 mars och anordnade av Norsk Luftsejladforening, räknade som svenska deltagare, militärflygarne löjtnanterna von Segebaden, Philipson, Sjöholm, Thörnblad, Adiltz och Gärdin. Från norsk sida voro anmälda ett betydande antal arméflygare samt två civila aviatörer. Finland och Danmark voro icke representerade. Tävlingsdagarna försiggingo på Kjellers flygplats en timmes järnvägsresa från Kristiania samt på Hengsengen på Bygdö.

I den första tävlingen, den s. k. sammanflygningen, färdan från resp. hemort till Kjeller och med enda svenska flygare som deltagare stod löjtnant von Segebaden som förste pristagare.

De allmänna tävlingarne togo sin början den 4 mars med en 300 km. distansflygning Kjeller-Fagernes-Kjeller. Vid tillfället rådde svårt väder med snöstorm. Samtliga svenskar startade, under det att bland de norska flygarna ett betydande antal drogo sig tillbaka. Resultatet blev: 1 norske ingenjören Leif Lier, 2 löjtnant von Segebaden, 3 och 4 norrmän, 5 löjtnant Sjöholm.

I triangel-flygningen den 6 mars utgingo efter hand flertalet tävlande, några på grund av mer eller mindre svåra haverier, och tävlingen fullföljdes endast av de tre svenska flygarna, von Segebaden, Sjöholm och Gärdin, vilka segrade i nu nämnd ordning.

Sista tävlingsdagen gynnades av ett idealiskt flygväder med klar luft och vindstilla. Ofantliga åskådaremassor hade samlats för att övervara de med spännt intresse motsedda tävlingarne i

höjd- och olika slags konstflygning. Sedan först några norska flygare haft uppvisning flög löjtnant von Segebaden med våldsam fart in över tävlingsplatsen. Den vackra maskinen liksom den djärva flykten väckte åskådarnes benndran, vilken stegrades till entusiasm när flygaren på 300 m. höjd började en serie utomordentligt djärva och med överlägsen skicklighet utförda manövrer. Han hade just fullbordat en dubbelsaltomortel och var i färd med en horisontal flygning, då i en skarp vändning vingparen på maskinens ena sida bräcktes av det starka lufttrycket och aeroplanet störtade till marken. Nedslaget var av oerhörd våldsambhet, maskinen slogs i spillror och flygaren ljöt en ögonblicklig död. Olyckan inträffade endast ett tjugotal meter från den skräckslagna åskådaremassan, vilken under djup beklämning inom kort skingrade sig. Tävlingsdagarna avbrötos omedelbart, de för dagen planerade fästligheterna inställdes och en djup förståmning gav sig allmänt tillkänna.

Om icke olyckan inträffat och avbrutit tävlingarne skulle de svenska flygarna på ett glänsande sätt hava utgått som segrave. Löjtnant von Segebaden skulle då hava intagit första platsen med löjtnanterna Sjöholm och Gärdin närmast.

Gustaf von Segebaden, som var född den 13 jan. 1890 och son till godsägaren Gustaf von Segebaden å Fjälldalen i Harplinge, Halland, blev officer 1910 och flygare 1917. Då löjtnant Rhodén för något år sedan omkom vid en flygning utnämndes von Segebaden efter honom till förste lärare vid flygskolan på Malmslätt, en befattning, åt vilken han med nit och skicklighet ägnat hela sin eminenta kraft.

Forts. fr. sid. 380.

även ur djurgeografisk synpunkt hava iakttagelser av betydande värde blivit gjorda. Var de av expeditionen bragta dyrbara samlingarna slutligen skola hamna är ännu icke avgjort. Önskemålet är ju att få dem placerade här i landet. Amsterdams nya kolonialmuseum har gjort en framställning om samlingarnes förvärvande.

Den så lyckosamma och rikt givande forskningsfärden har möjlighgjorts genom bidrag från en del svenska mecenater, däribland även kronprinsen.

SVENSKA TURISTFÖRENINGENS NYA TURISTHYDDA VID SJÖN PIESKEJAURE i Lappmarken. I bakgrundens synes Sultelmas högsta topp (1914 m.) — Amatörfoto. — Kliché: Goss, Kithyrå & Klicheanstalt, Gbg.

INNEHÅLL: Rektor Anders Wahlgren (biografi och helsidesporträtt). — Professor Gustaf Mittag-Leffler 75 år. — T. f. landshövdingen i Göteborgs och Bohus läu E. Centerwall. — Internationella kyrkokonferensen i Uppsala. — Löjtnant Gustaf von Segebaden förolyckad vid Nordiska vinterflygtävlingarne i Kristiania. — Exkonungen av Montenegro ꝛ. — Professorskan Anna Bugge Wieksell. Londonkonferensen. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd. För berättelser och historietter gäller oivllkorligt förbud.